

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedya 11

P-2248/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Martini Barić, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Filipa Baburka, u pravnoj stvari tužitelja AUTO KANTOCI d.o.o., Samoborska cesta 118B, Zagreb, OIB: 61995520253, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župan, Babić & Antunović d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Listopadska ulica 2, Zagreb, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Perić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. travnja 2026., uz punomoćnike tužitelja i tuženika, s danom objave 30. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 344,00 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, tekućom od dana 8. srpnja 2025. godine pa do isplate, u roku od petnaest dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 700,78 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi

na dan 01. srpnja te godine, tekućom od 30. travnja 2026. pa do isplate, u roku od petnaest dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj ističe da je dana 29. lipnja 2025. godine došlo do štetnog događaja u kojemu je oštećeno vozilo marke ŠKODA OCTAVIA, registarskih oznaka ZG-5070-HP, u vlasništvu Sendi Nesle Galić. Navedenu štetu prouzrokovao je vozač vozila koji je bio osiguran kod tuženika, ADRIATIC OSIGURANJE d.d., policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj 068202992395. Tužitelj navodi da je s oštećenicom, kao ustupiteljem, sklopio Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja dana 17. rujna 2025. godine, čime je na njega preneseno novčano potraživanje naknade štete prema tuženiku. Temeljem navedenog ugovora, o čemu je tuženik obaviješten zajedničkom notifikacijom, tužitelj polaže pravo na potpunu naknadu štete u ovom postupku. Tužitelj je oštećenici pružio usluge autolimarskih i mehaničarskih radova radi sanacije nastale štete te je za te usluge izdao račun broj 1166/01/02 u ukupnom iznosu od 1.649,43 EUR. Iako je tuženik priznao pravnu osnovu odštetnog zahtjeva, oštećenici je isplatio tek nesporni iznos od 1.305,43 EUR, dok je preostali iznos od 344,00 EUR odbio podmiriti. Tužitelj temelji svoj zahtjev za isplatu te razlike na članku 1090. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje u tekstu: ZOO), koji propisuje da naknada štete mora oštećenika dovesti u stanje u kojem bi se nalazio da štetne radnje nije bilo, što u ovom slučaju podrazumijeva iznos cjelokupnog računa za popravak. Naglašava se da je oštećenica imala apsolutno pravo slobodno odabrati servisnu radionicu za popravak svog vozila, a tuženik nema ovlasti nametati joj popravak u servisima po svom izboru niti jednostrano određivati cijenu radnog sata autoservisima. Tužitelj tvrdi da je cijenu popravka obračunao prema svom važećem, javno objavljenom i transparentnom cjeniku koji je dostupan u poslovnim prostorima i na internetskoj stranici. Odlučno se osporavaju navodi tuženika da je potpisom oštećenice na obrazloženoj ponudi sklopljena izvansudska nagodba ili otpust duga. Tužitelj pojašnjava da potpis oštećenice uz rečenicu „Suglasna sam da se šteta isplati direktno izvođaču radova“ predstavlja isključivo pravni institut assignacije (upute) iz članka 130. ZOO-a, kojom se tuženik ovlašćuje da nesporni dio duga isplati izravno servisu, a ne odricanje od preostalog potraživanja. Nadalje, tužitelj ističe da tuženik nije pružio dokaz da bi popravak u drugim servisima bio jednake kvalitete, a odabir skupljeg servisa ne smatra se doprinosom oštećenika vlastitoj šteti prema recentnoj sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda. Što se tiče tuženikovih prigovora o različitim cijenama sata u drugim računima tužitelja, pojašnjeno je da tužitelj s određenim klijentima, s kojima ima sklopljene ugovore ili kod kojih postoji ekonomski motiv poput popusta na količinu, ugovara drugačije cijene, što je standardna tržišna praksa i ne utječe na vjerodostojnost službenog cjenika koji se primjenjuje na ostale klijente. Tužitelj zaključno zahtijeva da sud naloži tuženiku isplatu iznosa od 344,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama te naknadu troškova postupka.

2. Tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, tvrdeći da potraživanje koje je predmet spora više ne postoji. Tuženik obrazlaže da je oštećenica Sendi Nesle Galić s tuženikom zaključila izvansudsku nagodbu, odnosno sporazum o otpustu duga, kada je dana 10. rujna 2025. godine bez ikakvih prigovora prihvatila i potpisala Obrazloženu ponudu broj 2582 1051 2855 na iznos od 1.305,43 EUR. Navedeni iznos tuženik je u cijelosti isplatio izravno tužitelju prema pisanoj uputi

oštećenice, čime smatra da je cjelokupna šteta po predmetnom štetnom događaju od 29. lipnja 2025. godine konačno i potpuno namirena. Tuženik se poziva na sudsku praksu prema kojoj se potpis obrazložene ponude na iznos cjelokupne osigurnine smatra sporazumom o otpustu duga u bilo kojem obliku, pa oštećenica nakon toga nije mogla valjano ustupiti nikakvu daljnju tražbinu tužitelju. Podredno, tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva ističući da je oštećenica prekršila načela obveznog prava, prvenstveno načelo suradnje i pažnju dobrog domaćina, jer nije poduzela mjere za smanjenje štete. Tuženik tvrdi da je oštećenicu e-mailom od 9. srpnja 2025. godine izričito obavijestio o popisu preporučenih servisa u kojima je popravak bio moguć po nižim cijenama uz jednaku kvalitetu, te ju je zamolio da dostavi ponudu prije početka radova ako odabere drugi servis, što ona nije učinila. Sporna razlika od 344,00 EUR proizlazi iz tužnikovog nepriznavanja satnice rada od 43,00 EUR + PDV koju tužitelj samovoljno potražuje, dok tuženik kao tržišno opravdanu priznaje cijenu od 27,00 EUR + PDV po satu. Tuženik naglašava da oštećenik ne može na teret odgovorne osobe stavljati posljedice izbora znatno skupljeg servisa ako je vozilo bilo moguće jednako kvalitetno popraviti za manji iznos. Posebno se osporava vjerodostojnost tužiteljeva „službenog cjenika“, jer je tuženik uvidom u druge račune tužitelja iz 2024. godine (npr. računi 43/01/02, 880/01/02 i 276/01/01) utvrdio da tužitelj primjenjuje drastično različite cijene radnog sata – od 19,24 EUR i 28,00 EUR pa sve do 67,50 EUR. Tuženik takvu praksu smatra nepoštenom i usmjerenom isključivo na preuveličavanje štete u slučajevima kada se naknada potražuje od osiguravajućih društava. Također se ističe da vozilo nije popravljeno sukladno izvidu štete te da tužitelj ne primjenjuje svoj cjenik jednako prema svim klijentima, što potvrđuje i odluka Visokog trgovačkog suda PŽ-76/2025 na koju se tuženik poziva. Zaključno, tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti uz naknadu troškova postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja (str. 7 do 9 spisa), notifikaciju o ustupanju (str. 10 do 11 spisa), obrazloženu ponudu Adriatic osiguranja d.d. (str. 14 spisa), potvrdu PU Zagrebačke (str. 15 do 16 spisa), prometnu dozvolu Sendi Nesle Galić (str 17 do 18 spisa), izvid štete Adriatic osiguranja d.d. (od 19 do 20 spisa), račun Auto Kantoci (str. 21 spisa), radni nalog Auto Kantoci (str 22 spisa), Opći uvjeti Auto Kantoci (str 23 spisa), cjenik Auto Kantoci (str 24 spisa), punomoć za isplatu izvođaču radova Adriatic (str 90 spisa), osobnu iskaznicu Sendi Nesle Galić (str 91 spisa), e-mail Adriatic i Sendi Nesle Galić (str 92 spisa), račune (str 93 do 95 spisa i od 111 do 112 spisa).

4. Sud nije smatrao potrebnim provoditi prometno tehničko vještačenje na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja uz očevid na licu mjesta, kao i na okolnost visine štete predloženo od strane tužitelja, kao i prometno ili financijsko vještačenje na okolnost utvrđivanje cijene sata rada lakirera i limara i potrošnog materijala predloženo od strane tuženika, kao ni saslušanje, predloženo od strane tužitelja, zakonskog zastupnika tužitelja Maria Kantocija i svjedokinje Sendi Nesle Galić. Naime, imajući u vidu da se radilo o sporu male vrijednosti koji se vodio pred trgovačkim sudom, sud je ocijenio da bi utvrđivanje odlučnih činjenica na način predložen od strane tuženika uzrokovalo nerazmjerne troškove postupka. Sud je također utvrdio da odlučne činjenice može utvrditi na temelju priloženih isprava, sukladno odredbama članka 464.a i članka 492.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu:

ZPP). Također, imajući u vidu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, već provedene dokaze te utvrđenja temeljem istih, sud nije smatrao potrebnim provoditi ni druge dokaze koje je predložio tuženik, konkretno saslušanje procjenitelja tuženika Daria Mateljaka.

5. Sukladno čl. 8. ZPP temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete u iznosu od 344,00 EUR, koja se sastoji u razlici cijene sata rada tužitelja i one koju je tuženik priznao u mirnom postupku, a sve vezano za popravak vozila oštećenice Sendi Nesle Galić koja je svoju tražbinu ustupila nesporno tužitelju.

7. Među strankama nije sporno da je tuženik isplatio nesporni dio štete u iznosu od 1.305,43 eura.

8. Sporna je visina satnice rada, odnosno je li tuženik dužan isplatiti razliku cijene popravka u iznosu od 344,00 eura. Sporno je je li oštećenik povrijedio obvezu smanjenja štete odabirom servisa s višom cijenom sata rada od one koju tuženik priznaje na tom području, te ima li tužitelj pravo potraživati iznos prema svom cjeniku neovisno o procjeni tuženika.

9. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja ističe se slijedeće. Kako je to razvidno iz odgovora na tužbu, tuženik ne spori da je izvršen ustup tražbine radi ispunjenja, ali tvrdi da navedeni ugovor ne proizvodi pravne učinke iz razloga što je tuženik kao odgovorni osiguratelj u cijelosti naknadio štetu vlasniku predmetnog vozila isplatom u iznosu od 1.305,43 EUR pa da mu je tom isplatom njegova obveza naknade štete prestala ispunjenjem.

10. Uvidom u Ugovor o ustupu tražbine radi ispunjenja, koji Ugovor je nesporno sklopljen, utvrđeno je da je istim oštećenik kao ustupitelj ustupio radi ispunjenja tužitelju svoje potraživanje prema dužniku upravo u utuženoj visini od, koji iznos se odnosi na dio računa popravka tužitelja broj broj 1166/01/02, koji ovdje tuženik nije podmirio u navedenom iznosu, a s obzirom da je temeljem tog računa u mirnom postupku podmirio tužitelju iznos od 1.305,43 EUR. Iz navedenog proizlazi da je oštećenik navedenim Ugovorom tužitelju upravo ustupio svoje novčano potraživanje prema tuženiku koje se odnosi na neplaćeni dio utuženog računa popravka i koju tražbinu je tužitelj u ovom postupku utužio. Time je oštećenik ustupio tužitelju svoju tražbinu prema tuženiku sukladno odredbi čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23, dalje u tekstu: ZOO), a prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Tuženik je obaviješten o ustupu u smislu odredbe čl. 82. st. 1. ZOO-a notifikacijom od 17. rujna 2025.

11. Kako je predmet ovog spora upravo razlika u cijeni sata rada koju priznaje tuženik i onu koju naplaćuje tužitelj i to u iznosu od 344,00 EUR, a koju tražbinu je oštećenik predmetnim Ugovorom o ustupanju tražbine radi ispunjenja prenio na ovdje tužitelja, istaknuti prigovor aktivne legitimacije ocijenjen je

neosnovanim. Kako je to razvidno i iz dokumentacije u spisu, tuženik je temeljem utuženog računa u mirnom postupku ispunio svoju obvezu u dijelu tog računa od 1.305,43 EUR, dok nije podmirio razliku do punog iznosa računa od 344,00 EUR, koji iznos je i predmet ovog postupka, pa su neosnovane tvrdnje tuženika da je ispunio tražbinu s osnove naknade štete u cijelosti prema oštećeniku.

12. Uvidom u Zapisnik o izvidu štete tuženika utvrđeno je da se isti odnosio na vozilo registarske oznake ZG 5070-HP, marke ŠKODA OCTAVIA, u vlasništvu oštećenika Sendi Nesle Galić. U navedenom zapisniku bilo je predviđeno ukupno 9 sati limarskih radova i 7,30 sati lakirerskih radova. Tužitelj je, temeljem tih podataka, izdao račun broj 1166/01/02 za popravak predmetnog vozila, pri čemu je obračun temeljen upravo na 9 sati limarskih radova i 7,30 sati lakirerskih radova. Broj navedenih radnih sati, kao potreban za izvršenje popravka vozila, tuženik je tijekom postupka učinio nespornim.

13. Tuženik je, kako je razvidno iz obrazložene ponude/odobrenja za popravak, obavijestio oštećenika da će, nakon izvršenog popravka oštećenog vozila, isplatiti naknadu štete na njegov račun. U mirnom postupku tuženik je djelomično podmirio račun tužitelja za popravak vozila, osim u spornom dijelu koji je predmet ovog postupka. Sporni dio odnosi se na razliku između cijene sata rada koju je tužitelj obračunao i one koju je tuženik priznao i platio u mirnom postupku. Tužitelj je cijenu radnog sata obračunao u iznosu od 43,00 EUR (bez PDV-a), što odgovara cijeni radnog sata za limarske i lakirerske radove prema njegovom važećem Cjeniku usluga u servisu.

14. Prema ocjeni ovog suda, oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo, već je ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis naplaćuje svojim klijentima. Okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija, prema ocjeni ovog suda, ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe članka 1092. ZOO-a. Poduzetnici, pa tako i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo u servisu koji naplaćuje cijenu radnog sata koju priznaje tuženik. Tužitelj oštećeniku naplaćuje onu cijenu koju inače naplaćuje prema svom cjeniku (43,00 EUR uvećano za pripadajući PDV), a tuženik, prema ocjeni ovog suda, ne može samostalno i neovisno nametati cijenu rada trećim osobama, niti može isplatu štete, odnosno njezinu visinu, uvjetovati izborom serviseru.

15. Imajući u vidu da je cijena sata rada u računu tužitelja ispostavljena u skladu s tužiteljevom cijenom radnog sata, i to u obujmu radnih sati koje je tuženik utvrdio nespornima i koji su u skladu s tuženičkim izvidom štete, tužitelju u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata, u smislu odredbe članka 1046. ZOO-a, nastaje šteta koja se odnosi na razliku između iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje. Slijedom navedenoga, tuženik je, kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, s obzirom na valjani Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja, dužan tužitelju nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbi članka 1085. stavaka 1. i 4. te članka 84. stavka 1. ZOO-a, zbog čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude. Tužitelj visinu štete – uz okolnost da opseg radnih sati nije sporan – dokazuje računom o popravku, iz kojeg je razvidno da su izvršeni upravo oni popravci koje je bilo potrebno izvesti radi sanacije štete, i to u količinama potrebnim za tu svrhu.

16. Upravo zbog ranije navedenih utvrđenja, ovaj sud ne smatra potrebnim provoditi, po tuženiku predložena vještačenja.

17. Odredbom članka 81. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (ZOO) propisano je da s tražbinom na primatelja prelaze i sporedna prava, u koja spada i pravo na kamatu, pa tako na tužitelja prelazi i pravo oštećenika na zatezne kamate koje teku od 8. srpnja 2025. sukladno čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023, dalje u tekstu ZOOP). Odluku o visini stope zatezne kamate sud je donio u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a propisanu za ne-trgovačke ugovore, a rok od petnaest dana za izvršenje činidbe određen je sukladno odredbi članka 328. stavka 2. ZPP-a.

18. Stoga je sud odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

19. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a i sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (344,00 EUR), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023, dalje u tekstu: OT), kojom je u odredbi Tbr. 54. određena vrijednost boda od 2,00 EUR. te Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/2023, dalje u tekstu ST).

20. Tužitelju, zastupanom po odvjetniku, priznat je parnični trošak koji se odnosi na sastav tužbe od 13. listopada 2025. (Tbr 7. toč. 1. OT – 50 bodova), sastav prigovora tuženiku od 23. rujna 2025. (Tbr. 32. toč. 1. OT- 50 bodova), sastav obrazloženog podneska od 11. studenoga 2025. (Tbr 8. toč. 1. OT – 50 bodova), zastupanje na ročištu održanom dana 13. siječnja 2026. (Tbr 9. toč. 1. OT – 50 bodova), zastupanje na ročištu održanom dana 21. travnja 2026. (Tbr 9. toč. 1. OT – 50 bodova) i pristup na ročište radi objave presude 30. travnja 2026. (Tbr. 9. toč 3. OT – 25 bodova). Zbroj bodova – $5 \times 50 + 25$ – iznosi 275, a sud je taj broj pomnožio s vrijednošću boda od 2,00 EUR, čime je dobiven iznos troškova parničnog postupka u visini od 550,00 EUR. Na navedeni iznos dodaje se 25 % PDV-a (137,50 EUR), čime ukupni iznos odvjetničkih troškova iznosi 687,50 EUR. Navedeni iznos uvećan je za trošak sudske pristojbe na tužbu od 6,64 EUR (Tar. br. 1. ST) i presudu od 6,64 EUR (Tar. br. 2. ST), tako da ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 700,78 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

21. Na utvrđeni trošak tužitelju pripada zatezna kamata od dana donošenja ove presude, 30. travnja 2026., pa do isplate, na temelju odredbe članka 151. stavka 3. ZPP-a, po stopi propisanoj temeljem odredbe članka 29. stavka 2. ZOO, u visini osam postotnih poena, kako je to i zatražio tužitelj, a rok od petnaest dana za izvršenje činidbe određen je sukladno odredbi članka 328. stavka 2. ZPP-a.

22. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 30. travnja 2026.

Sutkinja:

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dostave presude, koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Nacrt odluke izradio je sudski savjetnik
Filip Baburak

Broj zapisa: **9-30887-611d1**

Kontrolni broj: **0bdee-47d7c-58f4f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.